

Anders Fogh Rasmussens nytårstale

Taler

Anders Fogh Rasmussen
Statsminister

Dato

1. januar 2004

Sted

Marienburg

Godaften – og godt nytår!

For nogle måneder siden havde jeg lidt tid under afslappede former sammen med én af mine kolleger fra Østeuropa. Han fortalte en gribende historie om sin families skæbne under det gamle kommunistiske diktatur.

Hans far var blevet afskediget fra sin stilling som skoleleder, fordi han nægtede at blive medlem af kommunistpartiet. Han selv blev nægtet optagelse på det ønskede universitet, fordi studiepladserne var forbeholdt medlemmer af kommunistpartiet og deres børn.

En hel families eksistens blev truet, fordi faderen var politisk brændemærket af magthaverne.

Tænk sig, at vi kun skal 15 år tilbage, før det var den barske hverdag for familierne i kommuniststaterne bag Jerntæppet.

Nu er kommunisterne væk. Nogle af dem, der før var brændemærket, er nu politiske ledere af deres lande. Om fire måneder bliver de nye demokratier

medlemmer af EU. Nogle af dem er allerede medlemmer af NATO - og senere på året kommer flere til.

Vi åbner et nyt kapitel i Europas historie. Vi får et vældigt vitamintilskud. De nye medlemslande syder og bobler af energi. De tænker nyt. De tror på frihed. De tror på sig selv - og derfor tror de på fremtiden. Det kan vi tage ved lære af - også i Danmark.

Op til årsskiftet har mange af os genopfrisket erindringen med tv-klip fra året, der gik. En række billeder har brændt sig fast i min hukommelse. Billederne af jublende irakere, der ser Saddams Husseins statue blive væltet i Bagdad. Billederne af den tilfangetagne Saddam i hænderne på amerikanerne. Og naturligvis de forfærdende billeder af den død og lemlæstelse, som krig fører med sig.

Danmark deltog i krigen mod Saddam. Det var en svær beslutning. Den delte Folketinget. Og den delte befolkningen. Alligevel valgte vi at tilslutte os koalitionen til befrielse af Irak.

Krig er altid den sidste udvej. Og alt andet var da også forsøgt i årevis. Jeg vidste udmærket, at freden ikke ville blive vundet på én dag eller få uger. Og vore allierede betaler stadig en høj pris for at få Irak til at fungere. Men jeg er sikker på, at befrielsen af det irakiske folk var og er alle omkostningerne værd.

Det føler jeg, når jeg ser de rystende billeder af massegravene i Irak. Når jeg ser de glade irakere, som er lettede over diktaturets fald. Når jeg ser, at irakerne har udsigt til at blive herrer over deres egen fremtid. Når vi kan se frem til, at Saddam snart bliver stillet for en domstol, så en af historiens mest grusomme

diktatorer kan stå til ansvar for sine gerninger. Og når jeg ser, at Saddams fald har inspireret Libyens diktator, Gadaffi, til at gå i dialog med resten af verden.

Terrorregimets fald har tændt en uro, ja. Men det har også tændt et håb. Et håb om frihed, fred og fremgang.

Nu skal vi se fremad og hjælpe irakerne med at bygge et nyt, moderne, frit og fredeligt Irak. Vist er der mange negative historier fra Irak. Men under den urolige overflade sker der daglige fremskridt for almindelige irakere.

Danmark deltager aktivt i genopbygningen af Irak. Danske soldater, politifolk og hjælpearbejdere udfører et dygtigt arbejde under svære og farlige forhold. Jeg sender dem og deres familier en varm tak.

Jeg vil også takke de mange danskere, som udfører et fredsbevarende arbejde i Afghanistan, Kosovo og andre af verdens brændpunkter. Og de danskere, der er i Iran for at hjælpe efter det frygtelige jordskælv.

Verdensøkonomien stod stille i 2003. Den økonomiske afmatning forplantede sig desværre også til Danmark.

Men her på årets første dag tør jeg godt forudsige, at opsvinget kommer i 2004.

Og fra i dag har vi sænket skatten på arbejde. Kig selv på skattekortet.

Jeg er derfor ikke i tvivl om, at i det kommende år vil de fleste opleve at få flere penge mellem hænderne. Det giver mere aktivitet, flere jobs og mindre arbejdsløshed.

Heldigvis har vi klaret os bedre end så mange andre, fordi danske virksomheder har en god konkurrenceevne.

Arbejdsløsheden i Danmark er trods alt lavere end i de fleste andre europæiske lande. Men det er en ringe trøst for de familier, hvor en mor eller far har mistet arbejdet.

Jeg er ikke tilfreds, før alle, der kan arbejde, har fået et arbejde.

Danmark er sluppet så nådigt igennem den internationale nedtur, fordi vi har en bundsolid økonomi. Det skyldes den linie, som er lagt af skiftende regeringer siden 1982. Den linie skal vi holde fast i.

Danmark er økonomisk godt rustet til fremtiden.

Vi har et solidt overskud på de offentlige finanser. Og vi afvikler gælden.

Vi har et massivt overskud på betalingsbalancen.

Prisstigningerne er små, så både løn og pensioner får bedre købekraft.

Renten er lav, så investeringer betaler sig.

Vi har en samlet konkurrenceevne, som er i top. Vi er faktisk blandt de fire bedste i verden.

Alt dette giver økonomisk tryghed. Både for landet og for den enkelte.

Men vi skal hele tiden forny og udvikle samfundet. Vi står foran store udfordringer, der langt fra er entydige.

På den ene side er den helt nære udfordring i mange familier at få en fortravlet hverdag til at hænge sammen. Mange føler med rette, at de har rasende travlt. Ikke mindst børnefamilierne, der skal have børn og arbejds-, familie- og fritidsliv til at gå op i en højere enhed.

Det stiller krav om, at vi indretter arbejdslivet mere fleksibelt i fremtiden. Vi skal have perioder, hvor det er muligt at arbejde lidt mindre og bruge kræfterne på familien og børnene. Og andre perioder, hvor vi bare kan give den en ordentlig skalle.

På den anden side får vi i de kommende årtier brug for alle hænder og alle hoveder. Og her er der brug for en ekstra indsats. Alt for mange står uden for uddannelse og arbejde.

Nøglen til fortsat vækst og velfærd er uddannelse. Og vel at mærke uddannelse til alle.

Det er min ambition, at vi danskere skal være blandt de allerbedst uddannede i verden. Og at Danmark i løbet af de næste ti år udvikler sig til ét af verdens absolut førende højteknologiske samfund.

Her ligger kilden til fremtidens vækst, velstand og velfærd. Både for den enkelte og for landet.

Det kræver også et samfund, hvor alle deltager i at skabe vores velstand. Sådan er det ikke dag – desværre.

Mange års fejlslagen udlændingepolitik har f.eks. skabt indvandrerghettoer, hvor mændene er arbejdsløse, hvor kvinderne er isolerede, og familierne kun taler hjemlandets sprog.

Børnene vokser op uden at lære ordentligt dansk. Nogle bliver påvirkede af hærdede kriminelle. De kommer til at forveksle det danske frisind med vægelsind. Den danske frihed med tomhed. Den danske lighed med

lige gyldighed. Og de ser på det danske samfund med foragt.

Ghettodannelser fører til vold og kriminalitet og konfrontation. Det kender vi fra udlandet. Og det hverken kan eller vil vi acceptere i Danmark.

Vi må stoppe den ulykkelige ghettodannelse. Vi må insistere på, at børnene lærer ordentligt dansk, inden de skal i skole. De unge, utilpassede indvandrere skal væk fra lediggang, gadehjørner og kriminalitet. De skal i arbejde. De skal have en uddannelse. Og de bliver nødt til at forstå og respektere de værdier, som det danske samfund bygger på.

Mit budskab til dem er: Lær af de indvandrere, der klarer sig godt i det danske samfund. De har et job, så de kan forsørge sig selv og deres familie. De skaber egne forretninger og virksomheder. De markerer sig i sportens verden. De underviser på vore universiteter. Ja, de sidder i kommunalbestyrelser og folketing. Det nytter at gøre en indsats.

Mange ting skal være bedre i Danmark. Det gælder ikke mindst den offentlige service. I løbet af de sidste to år har vi forbedret forholdene i den offentlige sektor. Bl.a. med flere penge til sygehusene og mulighed for, at folk selv kan vælge.

Og det virker. Ventelisterne er faldet betydeligt.

Næste skridt i fornyelsen af den offentlige sektor bliver at forenkle den kommunale struktur.

Den har stort set været uændret siden 1970. Men mange ting har ændret sig i de forløbne godt 30 år.

Jeg tror, at vi kan få bedre service fra det offentlige, hvis vi indretter os mere enkelt og hensigtsmæssigt.

I den kommende tid vil der blive en masse debat om systemer og strukturer. Hvad skal kommunerne lave? Skal vi have amter eller regioner? Og hvor mange skal der være af dem?

Men glem nu ikke, at det handler om mennesket før systemet.

Det afgørende er ikke hvor mange rådhus, vi har. Det afgørende er, om vi får en ordentlig behandling på sygehusene, en endnu bedre ældrepleje og endnu bedre skoler.

Danmark er et godt samfund. Vi har meget at byde på.

Vi skal værne om det, vi er stolte af. Og samtidig være åbne over for nyt.

Vist kan vi blive irriterede i det daglige, når tog eller bus eller metro er forsinket.

Eller når vi skal sidde i bilkø på vejen. Eller når vi synes, at skatten tager for meget. Det er rigtigt, at tingene kunne være bedre.

Men sammenlignet med de fleste andre lande er det danske samfund velorganiseret, og tingene fungerer.

Vi har afskaffet klasse modsætningerne, så vi danskere udgør et forenet folk, et samfund, der bygger på frihed, frisind og fællesskab.

Og vi klarer os godt internationalt.

For nylig placerede en amerikansk forsker endnu en gang Danmark helt i top i verden, når det gælder fremskridt, social udvikling og livsvilkår.

Danske forskere er på nogle områder blandt de førende i verden.

Danske film – og sågar computerspil - høster international anerkendelse.

Danske arkitekter har skabt værker, der er internationalt kendte og berømmede.

Danske sportsfolk opnår flotte internationale placeringer.

Jo, vi har meget at være stolte over.

Men vi er ikke verdensmestre på alle felter. Og verden står ikke stille. Vi skal hele tiden lære nyt. Vi skal være et åbent og udadvendt samfund. Parate til at lære af omverdenen.

Men også bevidste om, hvad vi selv kan, og hvad vi selv står for.

Et Danmark med mod på fremtiden.

Godt nytår!

Kilde

stm.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Nytårstale, Venstre

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/anders-fogh-rasmussens-nytaarstale-2004>